

Otkrivenje

¹ Otkrivenje Isusa Krista: njemu ga dade Bog da on pokaže slugama svojim ono što se ima dogoditi ubrzo. I on to označi poslavši svog anđela sluzi svomu Ivanu ² koji posvjedoči za riječ Božju i za svjedočanstvo Isusa Krista - za sve što vidje. ³ Blago onomu koji čita i onima što slušaju riječi ovog proroštva te čuvaju što je u njem napisano. Jer vrijeme je blizu! ⁴ Ivan sedmerim crkvama u Aziji. Milost vam i mir od Onoga koji jest i koji bijaše i koji dolazi i od sedam duhova što su pred Prijestoljem njegovim ⁵ i od Isusa Krista, Svjedoka vjernoga, Prvorođenca od mrtvih, Vladara nad kraljevima zemaljskim. Njemu koji nas ljubi, koji nas krvlju svojom otkupi od naših grijeha ⁶ te nas učini kraljevstvom, svećenicima Bogu i Ocu svojemu: Njemu slava i vlast u vijeke vjekova! Amen! ⁷ Gle, dolazi s oblacima i gledat će ga svako oko, svi koji su ga proboli, i naricat će nad njim sva plemena zemaljska. Da! Amen. ⁸ Ja sam Alfa i Omega, govori Gospodin Bog - Onaj koji jest i koji bijaše i koji dolazi, Svevladar. ⁹ Ja, Ivan, brat vaš i suzajedničar u nevolji, kraljevstvu i postojanosti, u Isusu: bijah na otoku zvanu Patmos radi riječi Božje i svjedočanstva Isusova. ¹⁰ Zaniieh se u duhu u dan Gospodnji i začuh iza sebe jak glas, kao glas trublje. ¹¹ Govoraše: "Što vidiš, napiši u knjigu i pošalji sedmerim

crkvama: U Efezu, Smirnu, Pergam, Tijatiru, Sard, Filadelfiju, Laodiceju.” ¹² Okrenuh se da vidim glas koji govoraše sa mnom. I okrenuvši se, vidjeh sedam zlatnih svijećnjaka, ¹³ a posred svijećnjaka netko kao Sin Čovječji, odjeven u dugu haljinu, oko prsiju opasan zlatnim pojasom; ¹⁴ glava mu i vlasi bijele poput bijele vune, poput snijega, a oči mu kao plamen ognjeni; ¹⁵ noge mu nalik mjedi uglađenoj, kao u peći užarenoj, a glas mu kao šum voda mnogih; ¹⁶ u desnici mu sedam zvijezda, iz usta mu izlazi mač dvosječan, oštar, a lice mu kao kad sunce sjaji u svoj svojoj snazi. ¹⁷ Kad ga vidjeh, padoh mu k nogama kao mrtav. A on stavi na me desnicu govoreći: “Ne boj se! Ja sam Prvi i Posljednji, ¹⁸ i Živi! Mrtav bijah, a evo živim u vijeke vjekova te imam ključe Smrti, i Podzemlja. ¹⁹ Napiši dakle što si vidio: ono što jest i što se ima dogoditi poslije. ²⁰ Glede tajne onih sedam zvijezda koje vidje u mojoj desnici i sedam zlatnih svijećnjaka: sedam zvijezda anđeli su sedam crkava, sedam svijećnjaka sedam je crkava.”

2

¹ Anđelu Crkve u Efezu napiši: “Ovo govori Onaj koji drži sedam zvijezda u desnici, Onaj koji stupa posred sedam zlatnih svijećnjaka: ² Znam tvoja djela, tvoj trud i postojanost tvoju i da ne možeš podnijeti opakih. Iskušao si one koji se prave apostolima, a nisu, i otkrio si da su lažljivci. ³ Postojan si, podnio si za ime moje i nisi smalaksao. ⁴ Ali imam protiv

tebe: prvu si ljubav svoju ostavio. ⁵ Spomeni se dakle odakle si pao, obrati se i čini prva djela. Inače dolazim k tebi i - uklonit ću tvoj svijećnjak s mjesta njegova ako se ne obratiš. ⁶ Ali ovo imaš: mrziš nikolaitska djela koja i ja mrzim.” ⁷ “Tko ima uho, nek poslušaj što Duh govori crkvama! Pobjedniku ću dati jesti od stabla života koje je u raju Božjem.” ⁸ I anđelu Crkve u Smirni napiši: “Ovo govori Prvi i Posljednji, Onaj koji bijaše mrtav i oživje: ⁹ Znam tvoju nevolju i siromaštvo - ali ti si bogat! - i pogrde od onih koji se nazivaju Židovima, a nisu, nego su sinagoga Sotonina. ¹⁰ Ne boj se onoga što ti je trpjeti! Evo, Sotona, će neke od vas baciti u tamnicu da budete iskušani. Bit ćete u nevolji deset dana. Budi vjeran do smrti i dat ću ti vijenac života.” ¹¹ “Tko ima uho, nek poslušaj što Duh govori crkvama! Pobjedniku neće nauditi druga smrt.” ¹² I anđelu Crkve u Pergamu napiši: “Ovo govori Onaj u koga je mač dvosjek, oštar: ¹³ Znam gdje prebivaš - ondje gdje je Sotonino prijestolje - a čvrsto se držiš moga imena te nisi zanijekao moje vjere ni u one dane kad je Antipa, moj svjedok, vjerni moj, ubijen kod vas - gdje Sotona prebiva. ¹⁴ Ali imam nešto malo protiv tebe: imaš ondje nekih što drže nauk Bileama što pouči Balaka da stupicu stavi sinovima Izraelovim te blaguju od mesa žrtvovana idolima i bludu se podadu. ¹⁵ Tako i ti imaš takvih koji drže nauk nikolaitski. ¹⁶ Obrati se dakle! Inače dolazim ubrzo k tebi da ratujem s njima mačem usta svojih.” ¹⁷ “Tko ima uho, nek

poslušaj što Duh govori crkvama! Pobjedniku ću dati mane sakrivene i bijel ću mu kamen dati, a na kamenu napisano ime novo koje nitko ne zna doli onaj koji ga prima.” ¹⁸ I anđelu Crkve u Tijatiri napiši: “Ovo govori Sin Božji, Onaj u koga su oči kao plamen ognjeni, a noge mu nalik na mjed ugladenu: ¹⁹ Znam tvoja djela: tvoju ljubav, i vjeru, i služenje, i postojanost - i tvoja posljednja djela obilatija od prvašnjih. ²⁰ Ali imam protiv tebe: puštaš ženu Jezabelu, koja se pravi proročicom, da uči i zavodi moje sluge te se bludu podaju i blaguju od mesa žrtvovana idolima. ²¹ Dadoh joj vremena za obraćenje, ali ona neće da se obrati od bludnosti svoje. ²² Evo, bacam je na postelju, a bludne drugare njene u veliku nevolju ako se ne odvrte od njezinih djela; ²³ i djecu ću joj smrću pobiti. I znat će sve crkve: Ja sam Onaj koji istražuje bubrege i srca - i dat ću vam svakomu po djelima. ²⁴ Vama pak velim - vama drugim u Tijatiri koji ne drže ovog nauka te ne upoznaše takozvanih dubina sotonskih: Ne stavljam na vas drugoga bremena ²⁵ nego - što imate, čvrsto držite dok ne dođem.” ²⁶ “Pobjedniku, onomu što do kraja bude vršio moja djela, dat ću vlast nad narodima ²⁷ i vladat će njima palicom gvozdenom, kao posuđe glineno satirati ih - ²⁸ kao što i ja to primih od Oca svoga. I dat ću mu zvijezdu Danicu. ²⁹ Tko ima uho, nek poslušaj što Duh govori crkvama!”

3

¹ I anđelu Crkve u Sardu napiši: “Ovo govori Onaj koji ima sedam duhova Božjih i sedam zvijezda: Znam tvoja djela: imaš ime da živiš, a mrtav si. ² Budan budi i utvrdi ostatak koji tek što ne umre. Doista, ne nađoh da su ti djela pred Bogom mojim savršena. ³ Spomeni se dakle: kako si primio Riječ i poslušao, tako je i čuvaj - i obrati se. Ne budeš li dakle budan, doći ću kao tat, a nećeš znati u koji ću čas doći na te. ⁴ Ali imaš u Sardu nekolicinu imena što ne okaljaše svojih haljina; oni će hoditi sa mnom u bjelini jer su dostojni.” ⁵ “Tako će pobjednik biti odjeven u bijele haljine i neću izbrisati imena njegova iz knjige života i priznat ću ime njegovo pred Ocem svojim i anđelima njegovim.” ⁶ “Tko ima uho, nek poslušaj što Duh govori crkvama!” ⁷ I anđelu Crkve u Filadelphiji napiši: “Ovo govori Sveti, Istiniti, Onaj koji ima ključ Davidov i kad otvori, nitko neće zatvoriti; kad zatvori, nitko neće otvoriti: ⁸ Znam tvoja djela. Evo, otvorio sam pred tobom vrata kojih nitko zatvoriti ne može. Doista, malena je tvoja snaga, a očuvao si moju riječ i nisi zatajio mog imena. ⁹ Evo, dovest ću neke iz sinagoge Sotonine - koji sebe zovu Židovi, a nisu, nego lažu - evo, prisilit ću ih da dođu da ti se do nogu poklone te upoznaju da te ja ljubim. ¹⁰ Budući da si očuvao moju riječ o postojanosti, i ja ću očuvati tebe od časa kušnje koji ima doći na sav svijet da se iskušaju svi pozemljari. ¹¹ Dolazim ubrzo. Čvrsto drži što imaš da ti nitko ne ugrabi

vijenca.” ¹² “Pobjednika ću postaviti stupom u hramu Boga moga i odande on više neće izići i napisat ću na njemu ime Boga svoga i ime grada Boga svoga, novog Jeruzalema koji siđe s neba od Boga mojega, i ime moje novo.” ¹³ “Tko ima uho, nek posluša što Duh govori crkvama!” ¹⁴ I anđelu Crkve u Laodiceji napiši: “Ovo govori Amen, Svjedok vjerni i istiniti, Početak Božjeg stvorenja: ¹⁵ Znam tvoja djela: nisi ni studen ni vruć. O da si studen ili vruć! ¹⁶ Ali jer si mlak, ni vruć ni studen, povratit ću te iz usta. ¹⁷ Govoriš: 'Bogat sam, obogatih se, ništa mi ne treba!' A ne znaš da si nevolja i bijeda, i ubog, i slijep, i gol. ¹⁸ Savjetujem ti: kupi od mene zлата u vatri žežena da se obogatiš i bijele haljine da se odjeneš da se ne vidi tvoja sramotna golotinja; i pomasti da oči pomažeš i vidiš. ¹⁹ Ja korim i odgajam one koje ljubim. Revan budi i obrati se! ²⁰ Evo, na vratima stojim i kucam; posluša li tko glas moj i otvori mi vrata, unići ću k njemu i večerati s njim i on sa mnom.” ²¹ “Pobjednika ću posjesti sa sobom na prijestolje svoje, kao što i ja, pobijedivši, sjedoh s Ocem svojim na prijestolje njegovo.” ²² “Tko ima uho, nek posluša što Duh govori crkvama!”

4

¹ Nakon toga vidjeh: gle, vrata otvorena na nebu! A onaj prijašnji glas, što ga ono začuh kao glas trublje što govoraše sa mnom, reče: “Uziđi ovamo i pokazat ću ti što se ima dogoditi nakon ovoga!” ² I odmah se u duhu zanih kad gle: prijestolje stajaše na nebu i na prijestolje

Netko sjede. ³ Taj što sjede bijaše nalik na jaspis i sard. A uokolo prijestolja duga slična smaragdu. ⁴ Uokolo prijestolja dvadeset i četiri prijestolja, a na prijestolja sjedoše dvadeset i četiri starješine, obučene u bijele haljine, sa zlatnim vijencima na glavi. ⁵ Od prijestolja izlaze munje, i glasovi, i gromovi; pred prijestoljem gori sedam ognjenih zubalja, to jest sedam duhova Božjih, ⁶ a pred prijestoljem kao neko stakleno more, nalik na prozirac. U sredini prijestolja, oko prijestolja, četiri bića, sprijeda i straga puna očiju: ⁷ prvo biće slično lavu, drugo biće slično juncu, treće biće s licem kao čovječjim, četvrto biće slično letećem orlu. ⁸ Ta su četiri bića - u svakoga po šest krila - sve naokolo i iznutra puna očiju. Bez predaha dan i noć govore: "Svet! Svet! Svet Gospodin, Bog Svevladar, Onaj koji bijaše i koji jest i koji dolazi!" ⁹ I kad god bića dadu slavu i čast pohvalnicu Onomu koji sjedi na prijestolju, Živomu u vijeke vjekova, ¹⁰ dvadeset i četiri starješine padnu ničice pred Onim koji sjedi na prijestolju i poklone se njemu - Živomu u vijeke vjekova. I stavljaju svoje vijence pred prijestolje govoreći: ¹¹ "Dostojan si, Gospodine, Bože naš, primiti slavu i čast i moć! Jer ti si sve stvorio, i tvojom voljom sve postade i bi stvoreno!"

5

¹ I vidjeh: na desnici Onoga koji sjedi na prijestolju - knjiga, iznutra i izvana ispisana, zapečaćena sa sedam pečata! ² I vidjeh snažna

anđela gdje iza glasa proglašuje: “Tko je dostojan otvoriti knjigu i otpečatiti pečate njezine?”
³ I nitko - ni na nebu, ni na zemlji, ni pod zemljom - nije mogao otvoriti knjige i pogledati u nju. ⁴ Briznem u plač jer se nitko ne nađe dostojan otvoriti knjigu i pogledati u nju. ⁵ A jedan od starješina reče: “Ne plači! Evo, pobijedi Lav iz plemena Judina, Korijen Davidov, on će otvoriti knjigu i sedam pečata njezinih. ⁶ I vidjeh: posred prijestolja i četiriju bića i posred starješina stoji, kao zaklan, Jaganjac sa sedam rogova i sedam očiju, to jest sedam duhova Božjih, po svoj zemlji poslanih. ⁷ On pristupi te iz desnice Onoga koji sjedi na prijestolju uzme knjigu. ⁸ A kad on uze knjigu, četiri bića i dvadeset i četiri starješine padoše ničice pred Jaganjca. U svakoga bijahu citre i zlatne posudice pune kada, to jest molitava svetačkih. ⁹ Pjevaju oni pjesmu novu: “Dostojan si uzeti knjigu i otvoriti pečate njezine jer si bio zaklan i otkupio, krvlju svojom, za Boga ljude iz svakoga plemena i jezika, puka i naroda; ¹⁰ učinio si ih Bogu našem kraljevstvom i svećenicima i kraljevat će na zemlji.” ¹¹ I vidjeh, i začuh glas anđela mnogih uokolo prijestolja, i bića i starješina. Bijaše ih na mirijade mirijada i tisuće tisuća. ¹² Klicahu iza glasa: “Dostojan je zaklani Jaganjac primiti moć, i bogatstvo, i mudrost, i snagu, i čast, i slavu, i blagoslov!” ¹³ I začujem: sve stvorenje, i na nebu, i na zemlji, i pod zemljom, i u moru - sve na njima i u njima govori: “Onomu koji sjedi na prijestolju i Jaganjcu blagoslov i čast,

i slava i vlast u vijeke vjekova!” ¹⁴ I četiri bića ponavljahu: “Amen!” A starješine padnu ničice i poklone se.

6

¹ I vidjeh: kad Jaganjac otvori prvi od sedam pečata, začujem gdje prvo od četiri bića govori glasom kao gromovnim: “Dođi!” ² Pogledam, a ono konj bijelac i u njegova konjanika luk. I dan mu je vijenac te kao pobjednik pođe da pobijedi. ³ Kad Jaganjac otvori drugi pečat, začujem drugo biće gdje govori: “Dođi!” ⁴ I iziđe drugi konj, riđan. I njegovu je konjaniku dano dignuti mir sa zemlje da se ljudi među sobom pokolju. I dan mu je mač velik. ⁵ Kad Jaganjac otvori treći pečat, začujem treće biće gdje govori: “Dođi!” Pogledam, a ono konj vranac i njegovu konjaniku u ruci tezulja. ⁶ Tada začujem kao neki glas isred četiriju bića gdje govori: “Mjera pšenice za denar! Tri mjere ječma za denar! A ulju i vinu ne udi!” ⁷ Kad Jaganjac otvori četvrti pečat, začujem glas četvrtoga bića gdje govori: “Dođi!” ⁸ Pogledam, a ono konj sivac; konjaniku njegovu ime je “Smrt” i prati ga Podzemlje. Dana im je vlast nad četvrtinom zemlje: ubijati mačem i glađu i smrću i zvijerima zemaljskim. ⁹ Kad Jaganjac otvori peti pečat, vidjeh pod žrtvenikom duše zaklanih zbog riječi Božje i zbog svjedočanstva što ga imahu. ¹⁰ Vikahu iza glasa: “Ta dokle, Gospodaru sveti i istiniti! Zar nećeš suditi i osvetiti krv našu na pozemljarijima?” ¹¹ I svakome je od njih dana bijela haljina i rečeno im je neka se strpe još

malo vremena dok se ne ispuni broj njihovih sudrugova u službi i braće njihove koja imaju biti pobijena kao i oni. ¹² I vidjeh: kad Jaganjac otvori šesti pečat, potres velik nastaje. I sunce pocrnje kao dlakava kostrijet, sav mjesec postaje kao krv. ¹³ I zvijezde padoše s neba na zemlju kao što smokva smokvice stresa kad je potrese žestok vjetar. ¹⁴ Nebo iščeznu kao savijena knjiga, a sve se planine i otoci pokrenuše s mjesta. ¹⁵ Kraljevi zemaljski, i velikaši, i vojvode, i bogataši, i mogućnici, rob i slobodnjak - svi se sakriše u spilje i pećine gorske. ¹⁶ govoreći gorama i pećinama: "Padnite na nas i sakrijte nas od lica Onoga koji sjedi na prijestolju i od srdžbe Jaganjčeve. ¹⁷ Jer dođe Dan onaj veliki srdžbe njihove i tko će opstati!"

7

¹ Nakon toga vidjeh: četiri anđela stoje na četiri kraja zemlje zadržavajući četiri vjetra zemaljska da nikakav vjetar ne puše ni zemljom ni morem nit ikojim drvećem. ² I vidjeh drugoga jednog anđela gdje uzlazi od istoka sunčeva s pečatom Boga živoga. On povika iza glasa onoj četvorici anđela kojima bi dano nauditi zemlji i moru: ³ "Ne udite ni zemlji ni moru ni drveću dok ne opečatimo sluge Boga našega na čelima!" ⁴ I začujem broj opečaćenih - sto četrdeset i četiri tisuće opečaćenih iz svih plemena sinova Izraelovih: ⁵ iz plemena Judina dvanaest tisuća opečaćenih, iz plemena Rubenova dvanaest tisuća, iz plemena Gadova dvanaest tisuća, ⁶ iz plemena Ašerova dvanaest

tisuća, iz plemena Naftalijeva dvanest tisuća, iz plemena Manašeova dvanaest tisuća, ⁷ iz plemena Šimunova dvanaest tisuća, iz plemena Levijeva dvanaest tisuća, iz plemena Jisakarova dvanaest tisuća, ⁸ iz plemena Zebulunova dvanaest tisuća, iz plemena Josipova dvanaest tisuća, iz plemena Benjaminova dvanaest tisuća opečaćenih. ⁹ Nakon toga vidjeh: eno velikoga mnoštva, što ga nitko ne mogaše izbrojiti, iz svakoga naroda, i plemena, i puka, i jezika! Stoje pred prijestoljem i pred Jaganjcem odjeveni u bijele haljine; palme im u rukama. ¹⁰ Viču iz glasa: “Spasenje Bogu našem koji sjedi na prijestolju i Jaganjcu!” ¹¹ I svi anđeli, što stajahu uokolo prijestolja i starješina i četiriju bića, padoše pred prijestoljem ničice, na svoja lica, ¹² i pokloniše se Bogu govoreći: “Amen! Blagoslov i slava, i mudrost, i zahvalnica, i čast, i moć i snaga Bogu našem u vijeke vjekova. Amen.” ¹³ I jedan me od starješina upita: “Ovi odjeveni u bijele haljine, tko su i odakle dođoše?” ¹⁴ Odgovorih mu: “Gospodine moj, ti to znaš.” A on će mi: “Oni dođoše iz nevolje velike i oprali su haljine svoje i ubijelili ih u krvi Jaganjćevoj. ¹⁵ Zato su pred prijestoljem Božjim i služe mu dan i noć u hramu njegovu, i Onaj koji sjedi na prijestolju razapet će Šator svoj nad njima. ¹⁶ Neće više gladovati ni žeđati, neće ih više paliti sunce nit ikakva žega ¹⁷ jer - Jaganjac koji je posred prijestolja bit će pastir njihov i vodit će ih na izvore voda života. I otrt će Bog svaku suzu s očiju njihovih.”

8

¹ Kad Jaganjac otvori sedmi pečat, nasta muk na nebu oko pola sata. ² I vidjeh: sedmorici anđela što stoje pred Bogom dano je sedam trubalja. ³ I drugi jedan anđeo pristupi i sa zlatnom kadionicom stane na žrtvenik. I dano mu je mnogo kada da ga s molitvama svih svetih prinese na zlatni žrtvenik pred prijestoljem. ⁴ I vinu se dim kadni s molitvama svetih iz ruke anđelove pred lice Božje. ⁵ Anđeo uze kadionicu, napuni je vatrom sa žrtvenika i prosu na zemlju. I udariše gromovi, i glasovi, i munje, i potres. ⁶ A sedam anđela sa sedam trubalja pripremiše se da zatrube. ⁷ Prvi zatrubi. I nastadoše tuča i oganj, pomiješani s krvlju, i budu bačeni na zemlju. I trećina zemlje izgorje, i trećina stabala izgorje, i sva zelena trava izgorje. ⁸ Drugi anđeo zatrubi. I nešto kao gora velika, ognjem zapaljena, bačeno bi u more. I trećina se mora pretvori u krv ⁹ te izginu trećina stvorenja što u moru žive i trećina lađa propade. ¹⁰ Treći anđeo zatrubi. I pade s neba zvijezda velika - gorjela je kao zublja - pade na trećinu rijeka i na izvore voda. ¹¹ Zvijezdi je ime Pelin. I trećina se voda pretvori u pelin te mnoštvo ljudi poginu od zagorčenih voda. ¹² Četvrti anđeo zatrubi. I bi udarena trećina sunca i trećina mjeseca i trećina zvijezda te pomrčaše za trećinu. I dan izgubi trećinu svoga sjaja, a tako i noć. ¹³ I vidjeh i začuh orla: letio posred neba i vikao iza glasa: "Jao! Jao! Jao pozemljari od novih glasova trubalja preostale trojice anđela koji će sad-na zatrubiti!"

9

¹ Peti anđeo zatrubi. I vidjeh: zvijezda je s neba na zemlju pala i dani su joj ključ i zjala Bezdanova. ² Ona otvori zjalo Bezdanova i vinu se iz zjala dim kao dim iz peći goleme te pomrča sunce i zrak od dima iz zjala. ³ Iz dima pak iziđoše na zemlju skakavci i dana im je moć kakvu imaju štipavci zemaljski. ⁴ I zapovjedbano im je da ne ude travi zemaljskoj nit ikojem zelenilu nit ikojem stablu, nego samo ljudima koji nemaju pečata Božjega na čelu. ⁵ I dano im je ne da ih ubijaju, nego samo da ih muče pet mjeseci, a muka njihova da bude kao muka od uboda štipavaca. ⁶ U one će dane ljudi iskati smrt, ali je neće naći; poželjet će umrijeti, ali smrt će bježati od njih. ⁷ Skakavci bijahu izgledom nalik na konje za boj spremne. Na glavama im kao neki zlatni vijenci, lica im kao u ljudi, ⁸ kose kao u žena, a zubi kao u lavova. ⁹ Imahu oklope kao od željeza, a šum krila njihovih kao štopot bojnih kola s mnogo konja što u boj jure. ¹⁰ Repovi im kao u štipavaca, sa žalcima, a u repovima im moć da ude ljudima pet mjeseci. ¹¹ Nad njima je kralj, anđeo Bezdana, hebrejski mu ime Abaddon, grčki Apolion - Upropastitelj. ¹² Prvi Jao prođe. Evo, za njim dolaze još dva druga Jao. ¹³ Šesti anđeo zatrubi. I začujem neki glas iz rogova zlatnoga žrtvenika pred Bogom. ¹⁴ Govoraše šestom anđelu koji je držao trublju: "Odriješi ona četiri anđela svezana na Rijeci velikoj, Eufratu." ¹⁵ I odriješena bijahu četiri anđela, spremna za taj

čas i dan i mjesec i godinu, da pobiju trećinu ljudi. ¹⁶ A broj četa konjaničkih, kako sam čuo, bijaše dvije mirijade mirijada. ¹⁷ Ovako u viđenju vidjeh konje i njihove jahače: imahu oklope ognjene, plavetne i sumporne boje; glave im kao u lavova, iz usta im sukljao oganj, dim i sumpor. ¹⁸ Od ovih triju zala poginu trećina ljudi - od ognja, dima i sumpora što sukljahu konjima iz usta. ¹⁹ Doista, snaga je ovim konjima u ustima i repovima: repovi im kao u zmija, s glavama kojima ude. ²⁰ Ipak, preostali ljudi, što ne poginuše od tih zala, ne obratiše se od djela ruku svojih, da se više ne klanjaju zlodusima i kumirima - ni zlatnima, ni srebrnima, ni mjedenima, ni kamenima ni drvenima koji niti vide niti čuju nit hodaju - ²¹ i ne obratiše se od svojih ubojstava ni od svojih čaranja ni od svoga bluda niti od svojih krađa.

10

¹ I vidjeh drugoga jednog, snažnog anđela: silazio s neba ogrnut oblakom, na glavi mu duga, lice mu kao sunce, a noge kao ognjeno stupovlje; ² u ruci drži otvorenu knjižicu. I zakorači desnom nogom na more, lijevom na zemlju pa povika iza glasa kao kad lav riče. ³ I kad povika, oglasi se sedam gromova tutnjavom. ⁴ A kad se oglasi sedam gromova, htjedoh pisati, ali začujem glas s neba: "Zapečati to što prozbori sedam gromova! Toga ne piši!" ⁵ I onaj anđeo što ga vidjeh gdje stoji na moru i zemlji, podiže k nebu desnicu ⁶ i zakle se Živim u vijeke vjekova,

koji stvori nebo i sve što je na njemu, zemlju i sve što je na njoj, more i sve što je u njemu: “Neće više biti vremena! ⁷ Nego - u dane kad se oglasi sedmi anđeo, čim zatrubi, dovršit će se otajstvo Božje kao što on to navijesti slugama svojim prorocima.” ⁸ I glas što ga začuh s neba opet prozbori sa mnom: “Idi, uzmi otvorenu knjigu iz ruke anđela što stoji na moru i na zemlji!” ⁹ Pristupim k anđelu i zamolim ga da mi dade knjižicu. A on će mi: “Uzmi je i progutaj! Zagorčit će ti utrobu, ali će ti u ustima biti slatka kao med.” ¹⁰ Uzeh knjižicu iz ruke anđelove i progutah je. I bijaše mi u ustima kao med slatka, ali kad je progutah, zagorči mi utrobu. ¹¹ I rečeno mi je: “Treba da ponovno prorokuješ proti pucima i narodima i kraljevima mnogim!”

11

¹ I dana mi je trska slična palici i rečeno mi je: “Ustani i izmjeri hram Božji i žrtvenik i poklonike u njemu! ² Vanjsko dvorište hrama mimoiđi, ne mjeri ga jer je dano poganima: gazit će svetim gradom četrdeset i dva mjeseca. ³ I ja ću poslati dva svoja svjedoka da, obučeni u kostrijet, prorokuju tisuću dvjesta i šezdeset dana. ⁴ Oni su dvije masline i dva svijećnjaka što stoje pred Gospodarom zemlje. ⁵ Ako im tko hoće nauditi, oganj suče iz usta njihovih i proždire njihove neprijatelje. Doista, htjedne li im tko nauditi, tako treba da pogine. ⁶ Oni imaju vlast zaključati nebo da ne pada kiša dok prorokuju; imaju vlast pretvoriti vode u krv i udariti zemlju kojim god zlom kad god htjednu.

⁷ A kada dovrše svoje svjedočanstvo, Zvijer koja izlazi iz Bezdana zaratit će s njima, pobijediti ih i ubiti. ⁸ I njihova će trupla ležati na trgu grada velikoga koji se duhovno zove Sodoma i Egipat, gdje je i Gospodin njihov raspet. ⁹ Ljudi iz svih puka i plemena i jezika i naroda gledat će njihova trupla tri i pol dana i neće dopustiti da im se trupla u grob polože. ¹⁰ Pozemljari će se radovati i veseliti zbog njihove nesreće i darivati jedan drugoga jer su ta dva proroka zadavala muku pozemljarima. ¹¹ Ali nakon tri i pol dana duh životni od Boga uđe u njih i stadoše na noge te strah velik obuze one koji ih promatrahu. ¹² I začuše glas s neba silan: "Uzidite ovamo!" I uziđoše na oblaku u nebo na očigled svojih neprijatelja. ¹³ U taj čas nastaje velik potres: pade desetina grada, a u potresu poginu sedam tisuća ljudi. Preživjele spopade strah te proslaviše Boga nebeskoga. ¹⁴ Drugi Jao prođe. Evo, treći Jao dolazi ubrzo! ¹⁵ I sedmi anđeo zatrubi. I na nebu odjeknuše silni glasovi: "Uspostavljeno je nad svijetom kraljevstvo Gospodara našega i Pomazanika njegova i kraljevat će u vijeke vjekova!" ¹⁶ Tada dvadeset i četiri starješine, što pred Bogom sjedoše na prijestolju, ¹⁷ padoše ničice i pokloniše se Bogu govoreći. "Zahvaljujemo ti, Gospodaru, Bože, Sjevladaru, koji jesi i koji bijaše, zato što uze u ruke moć svoju veliku i zakralji se! ¹⁸ Gnjevili se narodi, ali dođe srdžba tvoja i čas da se sudi mrtvima i naplata dade slugama tvojim prorocima i svetima i svima koji se boje imena tvojega, malima i velikima; i da se

unište oni koji kvare zemlju.” ¹⁹ I otvori se hram Božji na nebu i pokaza se Kovčeg saveza njegova u hramu njegovu te udare munje i glasovi i gromovi i potres i tuča velika.

12

¹ I znamenje veliko pokaza se na nebu: Žena odjevena suncem, mjesec joj pod nogama, a na glavi vijenac od dvanaest zvijezda. ² Trudna više u porođajnim bolima i mukama rađanja. ³ I pokaza se drugo znamenje na nebu: gle, Zmaj velik, ognjen, sa sedam glava i deset rogova; na glavama mu sedam kruna, ⁴ a rep mu povlači trećinu zvijezda nebeskih - i obori ih na zemlju. Zmaj stade pred Ženu koja imaše roditi da joj, čim rodi, proždre Dijete. ⁵ I ona porodi sina, muškića, koji će vladati svim narodima palicom gvozdenom. I Dijete njeno bi uzeto k Bogu i prijestolju njegovu. ⁶ A Žena pobježe u pustinju gdje joj Bog pripravi sklonište da se ondje hrani tisuću dvjesta i šezdeset dana. ⁷ I nasta rat na nebu: Mihael i njegovi anđeli zarate se sa Zmajem. Zmaj uđe u rat i anđeli njegovi, ⁸ ali ne nadvlada. I ne bijaše im više mjesta na nebu. ⁹ Zbačen je Zmaj veliki, Stara zmija - imenom Đavao, Sotona, zavodnik svega svijeta. Bačen je na zemlju, a s njime su bačeni i anđeli njegovi. ¹⁰ I začujem glas na nebu silan: “Sada nasta spasenje i snaga i kraljevstvo Boga našega i vlast Pomazanika njegova! Jer zbačen je tužitelj braće naše koji ih je dan i noć optuživao pred

Bogom našim. ¹¹ Ali oni ga pobijediše krvlju Jaganjčevom i riječju svojega svjedočanstva: nisu ljubili života svoga - sve do smrti. ¹² Zato veselite se, nebesa i svi nebesnici! A jao vama, zemljo i more, jer Đavao siđe k vama, gnjevan veoma, znajući da ima malo vremena!" ¹³ Kad Zmaj vidje da je zbačen na zemlju, stade progoniti Ženu koja rodi muškića. ¹⁴ No Ženi bijahu dana dva velika krila orlujka da odleti u pustinju, u svoje sklonište gdje se, sklonjena od Zmije, hrani jedno vrijeme i dva vremena i polovicu vremena. ¹⁵ I Zmija iz usta pusti za Ženom vodu poput rijeke da je rijeka odnese. ¹⁶ Ali zemlja priteče u pomoć Ženi: otvori usta i popi rijeku što je Zmaj pusti iz usta. ¹⁷ I razgnjevi se Zmaj na Ženu pa ode i zarati se s ostatkom njezina potomstva, s onima što čuvaju Božje zapovijedi i drže svjedočanstvo Isusovo. ¹⁸ I stade na morski žal.

13

¹ I vidjeh: iz mora Zvijer izlazi sa deset rogova i sedam glava; na rogovima joj deset kruna, na glavama bogohulna imena. ² Ta Zvijer što je vidjeh bijaše nalik na leoparda, noge joj kao medvjede, usta kao usta lavlja. Zmaj joj dade svoju silu i prijestolje i vlast veliku. ³ Jedna joj glava bijaše kao na smrt zaklana, ali joj se smrtna rana zaliječila. Sva se zemlja, začuđena, zaniijela za Zvijeri ⁴ i svi se pokloniše Zmaju koji dade takvu vlast Zvijeri. Pokloniše se i Zvijeri govoreći: "Tko je kao Zvijer! Tko bi smio ratovati s njom?" ⁵ I dana su joj usta da

govori drskosti i hule i dana joj je vlast da to čini četrdeset i dva mjeseca. ⁶ I ona otvori usta da huli Boga, da huli ime njegovo, njegov Šator i nebesnike. ⁷ I dano joj je da se zarati sa svecima i da ih pobijedi. Dana joj je vlast nad svakim plemenom i pukom i jezikom i narodom: ⁸ da joj se poklone svi pozemljari, oni kojima ime nije zapisano u knjizi života zaklanog Jaganjca, od postanka svijeta. ⁹ Tko ima uho, nek poslušaj! ¹⁰ Je li tko za progonstvo, u progonstvo će ići! Je li tko za mač, da bude pogubljen, mačem će biti pogubljen! U tom je postojanost i vjera svetih. ¹¹ I vidjeh: druga jedna Zvijer uzlazi iz zemlje, ima dva roga poput jaganjca, a govori kao Zmaj. ¹² Vršu svu vlast one prve Zvijeri, u njenoj nazočnosti. Prisiljava zemlju i sve pozemljare da se poklone prvoj Zvijeri kojoj ono zacijeli smrtna rana. ¹³ Čini znamenja velika: i oganj spušta s neba na zemlju naočigled ljudi. ¹⁴ Tako zavodi pozemljare znamenjima koja joj je dano činiti u nazočnosti Zvijeri: svjetuje pozemljare da načine kip Zvijeri koja bijaše udarena mačem, ali preživje. ¹⁵ I dano joj je udahnuti život kipu Zvijeri te kip Zvijeri progovori i poubija sve koji se god ne klanjaju kipu Zvijeri. ¹⁶ Ona postiže da se svima - malima i velikima, bogatima i ubogima, slobodnjacima i robovima - udari žig na desnicu ili na čelo, ¹⁷ i da nitko ne mogne kupovati ili prodavati osim onog koji nosi žig s imenom Zvijeri ili s brojem imena njezina. ¹⁸ U ovome je mudrost: u koga je uma, nek odgoneta broj Zvijeri. Broj je to jednog čovjeka, a broj mu

je šest stotina šezdeset i šest.

14

¹ I vidjeh: gle, Jaganjac stoji na gori Sionu, a s njime sto četrdeset i četiri tisuće - na čelima im napisano ime njegovo i ime Oca njegova! ² I začujem s neba glas, kao šum voda mnogih i tutnjavu silna groma; glas taj koji začuh bijaše kao glas citraša što sviraju na citrama. ³ Pjevali su pjesmu novu pred prijestoljem i pred četiri bića i pred starješinama. Nitko ne mogaše naučiti te pjesme doli one sto četrdeset i četiri tisuće - otkupljeni sa zemlje. ⁴ Ti se ne okaljaše sa ženama, djevcu su! Oni prate Jaganjca kamo god pođe. Otkupljeni su od ljudi kao prvine Bogu i Jaganjcu; ⁵ na ustima se njihovim laž ne nađe, neporočni su. ⁶ I vidjeh: drugi jedan anđeo leti posred neba s evanđeljem vječnim da ga proglasi svim pozemljarijama, svakom narodu i plemenu i jeziku i puku. ⁷ Viče iza glasa: "Bojte se Boga i dajte mu slavu jer dođe čas suda njegova! I poklonite se njemu koji stvori nebo i zemlju i more i izvore voda!" ⁸ Za njim eto drugog anđela koji govori: "Pade, pade Babilon, veliki koji vinom gnjeva i bluda svojega opi sve narode!" ⁹ Za njima eto i trećeg anđela koji vikaše iza glasa: "Tko god se klanja Zvijeri i kipu njezinu te primi žig na čelo ili ruku, ¹⁰ pit će vino gnjeva Božjega, nerazvodnjeno, natočeno već u čaši srdžbe njegove! I bit će udaren na muke u ognju i sumporu svetim anđelima naočigled i naočigled Jaganjcu. ¹¹ Dim muke njihove suklja u vijeke vjekova. Ni danju ni

noću nemaju počinka oni koji se klanjaju Zvijeri i kipu njezinu i tko god primi žig s imenom njezinim.” ¹² U tom je postojanost svetih - onih što čuvaju zapovijedi Božje i vjeru Isusovu. ¹³ I začujem glas s neba: “Piši! Od sada blaženi mrtvi koji umiru u Gospodinu! Da, govori Duh, neka otpočinu od svojih trudova! Jer prate ih djela njihova!” ¹⁴ I vidjeh: gle, bijel oblak, a na oblak sjede Netko kao Sin Čovječji; na glavi mu zlatan vijenac, u ruci oštar srp. ¹⁵ I drugi jedan anđeo iziđe iz hrama vičući iz glasa onomu što sjedi na oblaku: “Mahni srpom i žanji jer dođe čas žetvi, zrela je žetva zemaljska!” ¹⁶ I onaj što sjedi na oblaku baci srp na zemlju i zemlja bi požnjevena. ¹⁷ I drugi jedan anđeo iziđe iz hrama nebeskoga. I on imaše oštar srp. ¹⁸ I od žrtvenika iziđe drugi anđeo - onaj koji ima vlast nad ognjem - pa povika iz glasa onomu, s ostrim srpom: “Mahni ostrim srpom i poberi grozdove u vinogradu zemaljskom jer sazri grožđe!” ¹⁹ I anđeo baci srp na zemlju i obra vinograd zemaljski, a obrano baci u veliku kacu gnjeva Božjega. ²⁰ Gazila se kaca izvan grada te poteče krv iz kace konjima do uzda, tisuću i šest stotina stadija uokolo.

15

¹ I vidjeh drugo znamenje na nebu, veliko i čudesno: sedam anđela sa sedam zala posljednjih - s njima se navršuje gnjev Božji. ² I vidjeh kao neko more od prozirca pomiješano s ognjem. Oni koji pobijediše Zvijer i kip njezin

i broj imena njezina stoje u moru od prozirca s citrama Božjim u ruci. ³ Pjevaju pjesmu Mojsija, sluge Božjega, i pjesmu Jaganjčevu: “Velika su i čudesna djela tvoja, Gospodine, Bože, Sjevladaru! Pravedni su i istiniti putovi tvoji, Kralju naroda! ⁴ Tko da te se ne boji, Gospodine, tko da ne slavi ime tvoje! Ti si jedini svet! I zato svi će narodi doći i klanjati se pred tobom jer se očitovahu pravedna djela tvoja!” ⁵ Nakon toga vidjeh: otvori se hram Šatora svjedočanstva na nebu! ⁶ Iziđe sedam anđela sa sedam zala iz hrama; odjeveni bijahu u blistav bijeli lan, oko prsiju opasani zlatnim pojasom. ⁷ Jedno od četiri bića dade sedmorici anđela sedam zlatnih čaša, punih gnjeva Boga koji živi u vijeke vjekova. ⁸ I hram se napuni dimom od Slave Božje i od njegove snage te nitko ne mogaše ući u hram dok se ne navrši sedam zala sedmorice anđela.

16

¹ I začujem iz hrama jak glas koji viknu sedmorici anđela: “Hajdete, izlijte sedam čaša gnjeva Božjega na zemlju!” ² Ode prvi i izli svoju čašu na zemlju. I pojavi se čir, koban i bolan, na ljudima što nose žig Zvijerin i klanjaju se kipu njezinu. ³ Drugi izli svoju čašu na more. I ono posta krv kao krv mrtvačeva te izginu sve živo u moru. ⁴ Treći izli svoju čašu na rijeke i izvore voda. I postadoše krv. ⁵ I začujem anđela voda gdje govori: “Pravedan si, Ti koji jesi i koji bijaše, Sveti, što si tako dosudio! ⁶ Oni su prolili krv svetih i proroka i stoga ih krvlju

napajaš! Zavrijedili su!” ⁷ I začujem žrtvenik kako govori: “Da, Gospode, Bože, Svevladaru! Istiniti su i pravedni sudovi tvoji!” ⁸ Četvrti izli svoju čašu na sunce. I suncu je dano da pali ljude ognjem. ⁹ I silna je žega palila ljude te su hulili ime Boga koji ima vlast nad tim zlima, ali se ne obratiše da mu slavu dadu. ¹⁰ Peti izli svoju čašu na prijestolje Zvijeri. I kraljevstvo joj prekriše tmine. Ljudi su grizli jezike od muke ¹¹ i hulili Boga nebeskoga zbog muka i čireva, ali se ne obratiše od djela svojih. ¹² Šesti izli svoju čašu na Eufkrat, rijeku veliku. I presahnu voda te načini prolaz kraljima s istoka sunčeva. ¹³ I vidjeh: iz usta Zmajevih i iz usta Zvijerinih i iz usta Lažnoga proroka izlaze tri duha nečista, kao žabe. ¹⁴ To su dusi zloduha što čine znamenja, a pođoše sabrati kraljeve svega svijeta na rat za Dan veliki Boga Svevladara. ¹⁵ Evo dolazim kao tat! Blažen onaj koji bdije i čuva haljine svoje da ne ide gol te mu se ne vidi sramota! ¹⁶ I skupiše ih na mjesto koje se hebrejski zove Harmagedon. ¹⁷ I sedmi izli svoju čašu na zrak. Uto iz hrama, s prijestolja, iziđe jak glas i viknu: “Svršeno je!” ¹⁸ I udariše munje i glasovi i gromovi i nasta potres velik, kakva ne bijaše otkako je ljudi - tako bijaše silan potres taj. ¹⁹ I prasnu natroje grad veliki i gradovi naroda padoše. Spomenu se Bog Babilona velikoga da mu dade piti iz čaše vina gnjevne srdžbe Božje. ²⁰ I pobjegoše svi otoci, iščezoše gore, ²¹ a iz neba se spusti na ljude tuča velika, poput talenta. Ljudi su hulili Boga zbog zla tuče jer zlo njezino bijaše silno veliko.

17

¹ I dođe jedan od sedam anđela što nose sedam čaša i prozbori mi: “Dođi pokazat ću ti sud nad Bludnicom velikom što sjedi nad vodama velikim, ² s kojom su bludničili kraljevi zemlje i pozemljari se opiše vinom bluda njezina.” ³ I odnese me u duhu u pustinju. Tu vidjeh Ženu koja sjede na skrletnu Zvijer, punu bogohulnih imena, sa sedam glava i deset rogova. ⁴ Žena bijaše odjevena u grimiz i skrlet, sva u zlatu, dragom kamenju i biserju. U ruci joj zlatna čaša puna gnusobe i nečisti bluda njezina. ⁵ Na čelo joj napisano ime - tajna: “Babilon veliki, mati bludnica i gnusoba zemljinih.” ⁶ I vidjeh: Žena je pijana od krvi svetih i od krvi svjedoka Isusovih. Kad je vidjeh, čudom se silnim začudih. ⁷ Nato će mi anđeo: “Što se čudiš? Ja ću ti kazati tajnu te žene i Zvijeri koja je nosi, Zvijeri sa sedam glava i deset rogova.” ⁸ “Zvijer koju vidje bijaše i više nije; zamalo izlazi iz Bezdana i ide u propast. I zapanjit će se pozemljari - oni kojima ime, od postanka svijeta, nije zapisano u knjigu života - kad vide da Zvijer bijaše i više nije, a opet je tu. ⁹ Tu se hoće mudre pameti! Sedam glava sedam je bregova na kojima žena sjedi. A i sedam kraljeva: ¹⁰ pet ih već pade, jedan jest, a jedan još ne dođe: kada dođe, ostati mu je zamalo. ¹¹ I Zvijer koja bijaše i više nije, osma je, a iz broja je njih sedmero, i ide u propast. ¹² Deset rogova što ih vidje deset je kraljeva; oni još ne primiše kraljevstva, ali će - samo za jedan sat - primiti vlast kao kraljevi zajedno sa Zvijeri. ¹³ Jedne

su misli: svu svoju silu i vlast predati Zvijeri.

¹⁴ Ratovat će protiv Jaganjca, ali će ih pobijediti Jaganjac - i njegovi pozvanici, izabranici, vjernici - jer on je Gospodar gospodara i Kralj kraljeva.”

¹⁵ I reče mi anđeo: “Vode što ih vidje, na kojima Bludnica sjedi, to su puci i mnoštva i narodi i jezici. ¹⁶ I onih deset rogova što ih vidje i

Zvijer - oni će zamrziti Bludnicu, opustošiti je i ogoliti, najesti se mesa njezina i ognjem je spaliti.

¹⁷ Jer Bog im u srce stavi izvršiti naum njegov: da jednodušno predadu kraljevstvo svoje Zvijeri dok se ne ispune riječi Božje. ¹⁸ Žena koju vidje grad je veliki što kraljuje nad kraljevima zemaljskim.”

18

¹ Nakon toga vidjeh: jedan drugi anđeo silazi s neba s moći velikom! Sva se zemlja zasvijetlila od njegova sjaja. ² On povika iza glasa: “Pade, pade Babilon veliki - Bludnica - i postade prebivalištem zloduha, nastambom svih duhova nečistih, nastambom svih ptica nečistih mrskih ³ jer se gnjevnim vinom bluda njezina opiše narodi; s njom su bludničili svi kraljevi zemaljski, a trgovci se zemaljski obogatiše od silna raskošja njezina.” ⁴ Začujem i drugi glas s neba: “Iziđite iz nje, narode moj, da vas ne zadese zla njezina te ne budete suzajedničari grijeha njezinih! ⁵ Jer njezini grijesi do neba dopriješe i spomenu se Bog zločina njezinih. ⁶ Vratite joj milo za drago, naplatite joj dvostruko po djelima! U čašu u koju je ona natakala

natočite dvostruko! ⁷ Koliko se razmetala sjajem i raskoši, toliko joj zadajte muka i jada! Jer u srcu je svome govorila: 'Na prijestolju sjedim kao kraljica i nikad neću obudovjeti, jad me nikada zadesiti neće!' ⁸ Stoga u isti će je dan zla zadesiti: smrt i jad i glad te će sva u ognju biti spaljena. Jer silan je Gospod, Bog, Sudac njezin!" ⁹ I plakat će i naricati za njom kraljevi zemlje što su s njome bludničili i raskošno živjeli kad gledali budu dim požara njezina. ¹⁰ Prestrašeni mukama njezinim, izdaleka će stajati i naricati: "Jao, jao, grade veliki, Babilone, grade silni! Kako li te u tren oka stiže osuda!" ¹¹ I trgovci zemaljski plaču nad njom i tuguju jer im trga nitko više ne kupuje: ¹² ni zlata, ni srebra, ni dragoga kamenja, ni biserja, ni tanana lana, ni grimiza, ni svile, ni skrleta: nit ikakva mirisava drveta, nit ikakva predmeta od slonove kosti, nit ikakva predmeta od skupocjena drveta, nit od mjedi, nit od željeza, nit od mramora; ¹³ ni cimeta, ni balzama, ni miomirisa, ni pomasti, ni tamjana, ni vina, ni ulja, ni bijeloga brašna, ni pšenice; ni goveda, ni ovaca, ni konja, ni kočija, ni roblja nit ikoje žive duše. ¹⁴ "Voće za kojim ti duša žudjela pobježe od tebe, sav raskoš i sjaj propade ti - ne, nema ga više!" ¹⁵ Trgovci što svim tim trgovahu, što ih ona obogati, izdaleka će stajati, prestrašeni mukama njezinim, plakat će i tugovati: ¹⁶ "Jao, jao, grade veliki, odjeveni nekoć u lan tanan i grimiz i skrlet, nakićeni zlatom i dragim kamenjem i biserjem! ¹⁷ U tren oka opustje toliko bogatstvo!" I svi kormilari i putnici, svi

mornari i moreplovci izdaleka stoje ¹⁸ i, gledajući dim njezina požara, zapomažu: “Koji li je grad sličan gradu ovom velikom?” ¹⁹ I posuše glavu pepelom te plačući i tugujući viknuše: “Jao, jao, grada li velikoga! Dragocjenostima se njegovim obogatiše svi posjednici morskih brodova, a evo - u tren oka opustje!” ²⁰ Veseli se nad njom, nebo, i svi sveti i apostoli i proroci jer Bog osudivši nju, vama pravo dosudi! ²¹ I jedan snažan anđeo uze kamen, velik poput mlinskoga kamena, i baci ga u more govoreći: “Tako će silovito biti strovaljen Babilon, grad veliki, i nikada ga više biti neće!” ²² “Glas citraša i pjevača i svirača i trubljača u tebi se više neće čuti! Obrtnik vješt kojem god umijeću u tebi se više neće naći! Klopot žrvnja u tebi se više neće čuti!” ²³ Svjetlost svjetiljke u tebi više neće sjati! Glas zaručnika i zaručnice u tebi se više neće čuti! Jer trgovci tvoji bijahu velikaši zemlje i čaranja tvoja zavedoše sve narode; ²⁴ i u tebi se našla krv proroka i svetaca i svih zaklanih na zemlji.”

19

¹ Nakon toga začujem kao jak glas silnoga mnoštva na nebu: “Aleluja! Spasenje i slava i moć Bogu našem!” ² Doista, istiniti su i pravedni sudovi njegovi jer osudi veliku Bludnicu, što pokvari zemlju bludom svojim, i osveti na njoj krv slugu svojih!” ³ I ponove: “Aleluja! Dim njezin suklja u vijeke vjekova!” ⁴ Nato stariješine, njih dvadesetčetvorica, i ona četiri bića padoše ničice i p okloniše se Bogu, koji sjedi na prijestolju, govoreći: “Amen! Aleluja!” ⁵ I

s prijestolja iziđe glas: “Hvalite Boga našega, sve sluge njegove, svi koji se njega božite, i mali i veliki!” ⁶ I začuh kao glas silna mnoštva i kao šum voda mnogih i kao prasak gromova silnih: “Aleluja! Zakraljeva Gospod, Bog naš Sjevladar! ⁷ Radujmo se i kličimo i slavu mu dajmo jer dođe svadba Jaganjčeva, opremila se Zaručnica njegova! ⁸ Dano joj je odjenuti se u lan tanan, blistav i čist!” A lan - pravedna su djela svetih. ⁹ I reče mi: “Piši! Blago onima koji su pozvani na svadbenu gozbu Jaganjčevu!” I reče mi: “Ove su riječi istinite, Božje.” ¹⁰ Padoh mu pred noge da mu se poklonim. A on će mi: “Nipošto! Sluga sam kao i ti i braća tvoja koja imaju svjedočanstvo Isusovo. Bogu se pokloni!” Jer svjedočanstvo Isusovo duh je proročki. ¹¹ I vidjeh: nebo otvoreno - i gle, konj bijelac, a na nj sjeo On, zvani Vjerni i Istiniti, a sudi i vojuje po pravdi; ¹² oči mu plamen ognjeni, na glavi mu mnoge krune; nosi napisano ime kojeg nitko ne zna doli on sam; ¹³ ogrnut je ogrtačem krvlju natopljenim; ime mu: Riječ Božja. ¹⁴ Prate ga na bijelcima Vojske nebeske, odjevene u lan tanan, bijel i čist. ¹⁵ Iz usta mu izlazi oštar mač kojim će posjeći narode. Vladat će njima palicom gvozdеноm. On gazi u kaci gnjevnе srdžbe Boga Sjevladara. ¹⁶ Na ogrtač, o boku, napisano mu ime: “Kralj kraljeva i Gospodar gospodara.” ¹⁷ I vidjeh jednog anđela: stajaše na suncu vičući iza glasa svim pticama što nebon lete: “Ovamo! Skupite se na veliku gozbu Božju ¹⁸ da se najedete mesa kraljeva, i mesa vojvoda,

i mesa mogućnika, i mesa konja i konjanika njihovih, i mesa svih mogućih ljudi, slobodnjaka i robova, malih i velikih!” ¹⁹ I vidjeh: Zvijer i kraljevi zemlje i vojske njihove skupiše se u boj da se zarate s Onim što sjedi na konju i s vojskom njegovom. ²⁰ I Zvijer bi uhvaćena, a s njom i Lažni prorok koji je u njenoj nazočnosti činio znamenja i njima zavodio one što su primili žig Zvijeri i klanjali se njezinu kipu. Živi su oboje bačeni u ognjeno jezero što gori sumporom. ²¹ A drugi su posječeni mačem što iziđe iz usta Onoga koji sjedi na konju i sve se ptice nasitiše mesa njihova.

20

¹ I vidjeh anđela: siđe s neba s ključima Bezdana i s velikim okovima u ruci. ² Zgrabi Zmaja, Staru zmiju, to jest Đavla, Sotonu, i okova ga za tisuću godina. ³ Baci ga u Bezdan koji nad njim zatvori i zapečati da više ne zavodi narode dok se ne navrši tisuću godina. Nakon toga ima biti odriješen za malo vremena. ⁴ I vidjeh prijestolja - onima što sjedoše na njih dano je suditi - i duše pogubljenih zbog svjedočanstva Isusova i zbog Riječi Božje i sve koji se ne pokloniše Zvijeri ni kipu njezinu te ne primiše žiga na čela svoja ni na ruke. Oni oživješe i zakraljevaše s Kristom tisuću godina. ⁵ Drugi mrtvi ne oživješe dok se ne navrši tisuću godina. To je ono prvo uskrsnuće. ⁶ Blažen i svet onaj tko je dionik toga prvog uskrsnuća! Nad njim druga smrt nema vlasti: oni će biti svećenici Božji i

Kristovi i s njime će kraljevati tisuću godina. ⁷ A kad se navrší tisuću godina, Sotona će iz svoga zatvora biti pušten: ⁸ izići će zavesti narode sa četiri kraja zemlje, Goga i Magoga, i skupiti ih u boj. Bit će ih kao pijeska morskoga. ⁹ Skupiše se na prostrano polje zemlje i opkoliše tabor svetih i ljubljani grad. Ali oganj siđe s neba te ih proguta. ¹⁰ A njihov zavodnik, Đavao, bačen bi u jezero ognjeno i sumporno, gdje se nalaze i Zvijer i Lažni prorok: ondje će se mučiti danju i noću u vijeke vjekova. ¹¹ I vidjeh veliko bijelo prijestolje i Onoga što sjede na nj: pred licem njegovim pobježe zemlja i nebo; ni mjesta im se više ne nađe. ¹² I vidjeh mrtve, velike i male: stoje pred prijestoljem, a knjige se otvoriše. I otvori se jedna druga knjiga, knjiga života. I mrtvi bijahu suđeni po onome što stoji napisano u knjigama, po djelima svojim. ¹³ More predade svoje mrtvace, a Smrt i Podzemlje svoje: i svaki bi suđen po djelima svojim. ¹⁴ A Smrt i Podzemlje bili su bačeni u jezero ognjeno. Jezero ognjeno - to je druga smrt: ¹⁵ tko se god ne nađe zapisan u knjizi života, bio je bačen u jezero ognjeno.

21

¹ I vidjeh novo nebo i novu zemlju jer - prvo nebo i prva zemlja uminu; ni mora više nema. ² I Sveti grad, novi Jeruzalem, vidjeh: silazi s neba od Boga, opremljen kao zaručnica nakićena za svoga muža. ³ I začujem jak glas s prijestolja: "Evo Šatora Božjeg s ljudima! On će prebivati s njima: oni će biti narod njegov, a on će biti

Bog s njima. ⁴ I otrt će im svaku suzu s očiju te smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti jer - prijašnje uminu.” ⁵ Tada Onaj što sjedi na prijestolju reče: “Evo, sve činim novo!” I doda: “Napiši: Ove su riječi vjerne i istinite.” ⁶ I još mi reče: “Svršeno je! Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak! Ja ću žednomu dati s izvora vode života zabadava. ⁷ To će biti baština pobjednikova. I ja ću njemu biti Bog, a on meni sin. ⁸ Kukavicama pak, nevjernima i okaljanima, ubojicama, bludnicima, vračarima i idolopoklonicima i svim lažljivcima udio je u jezeru što gori ognjem i sumporom. To je druga smrt.” ⁹ I dođe jedan od sedam anđela što imaju sedam čaša punih zala konačnih te progovori sa mnom: “Dođi, pokazat ću ti Zaručnicu, Ženu Jaganjčevu!” ¹⁰ I prenese me u duhu na goru veliku, visoku i pokaza mi sveti grad Jeruzalem: silazi s neba od Boga, ¹¹ sav u slavi Božjoj, blistav poput dragoga kamena, kamena slična kristalnom jaspisu; ¹² okružen zidinama velikim i visokim, sa dvanaest vrata: na vratima dvanaest anđela i napisana imena dvanaest plemena Izraelovih. ¹³ Od istoka vrata troja, od sjevera vrata troja, od juga vrata troja, od zapada vrata troja. ¹⁴ Gradske su zidine imale dvanaest temelja, a na njima dvanaest imena dvanaestorice apostola Jaganjčevih. ¹⁵ Moj subesjednik imaše mjeru, zlatnu trsku, da izmjeri grad, vrata njegova i zidine. ¹⁶ Grad se stere u četvorini: dužina mu jednaka širini. On izmjeri trskom grad: dvanaest tisuća stadija - dužina mu

i širina i visina jednaka. ¹⁷ Izmjeri i njegove zidine: sto četrdeset i četiri lakta po čovjekovoj mjeri kojom je mjerio anđeo. ¹⁸ Zidine su gradske sagrađene od jaspisa, a sam grad od čistoga zlata, slična čistu staklu. ¹⁹ Temelji su gradskih zidina urešeni svakovrsnim dragim kamenjem: prvi je temelj od jaspisa, drugi od safira, treći od kalcedona, četvrti od smaragda, ²⁰ peti od sardoniksa, šesti od sarda, sedmi od krizolita, osmi od berila, deveti od topaza, deseti od krizopraza, jedanaesti od hijacinta, dvanaesti od ametista. ²¹ Dvanaest vrata - dvanaest bisera: svaka od svoga bisera. A gradski trg - čisto zlato, kao prozirno staklo. ²² Hrama u gradu ne vidjeh. Ta Gospod, Bog, Sjevladar, hram je njegov - i Jaganjac! ²³ I gradu ne treba ni sunca ni mjeseca da mu svijetle. Ta Slava ga Božja obasjala i svjetiljka mu Jaganjac! ²⁴ Narodi će hoditi u svjetlosti njegovoj, a kraljevi zemaljski u nj donositi slavu svoju. ²⁵ Vrata mu se ne zatvaraju obdan, a noći ondje i nema. ²⁶ U nj će se donijeti slava i čast naroda. ²⁷ Ali u nj neće unići ništa nečisto i nijedan tko čini gadost i laž, nego samo oni koji su zapisani u Jaganjčevoj knjizi života.

22

¹ I pokaza mi rijeku vode života, bistru kao prozirac: izvire iz prijestolja Božjeg i Jaganjčeva. ² Posred gradskoga trga, s obje strane rijeke, stablo života što rodi dvanaest puta, svakog mjeseca svoj rod. A lišće stabla za zdravlje je narodima. ³ I neće više biti nikakva prokletstva.

I prijestolje će Božje i Jaganjčevo biti u gradu i sluge će mu se njegove klanjati ⁴ i gledati lice njegovo, a ime će im njegovo biti na čelima. ⁵ Noći više biti neće i neće trebati svjetla od svjetiljke ni svjetla sunčeva: obasjavat će ih Gospod Bog i oni će kraljevati u vijeke vjekova. ⁶ I reče mi: “Ove su riječi vjerne i istinite jer Gospod Bog, nadahnitelj proroka, posla svoga anđela da on pokaže slugama njegovim što se ima dogoditi ubrzo. ⁷ I evo, dolazim ubrzo! Blago onomu koji čuva riječi proroštva ove knjige!” ⁸ Ja, Ivan, čuo sam i vidio sve ovo. I kad sam to vidio i čuo, padoh pred noge anđelu koji mi to pokaza da mu se poklonim. ⁹ A on će mi: “Nipošto! Sluga sam kao i ti i braća tvoja proroci i svi koji čuvaju riječi ove knjige. Bogu se pokloni!” ¹⁰ A zatim će mi: “Ne zapečati riječi proroštva ove knjige jer - vrijeme je blizu! ¹¹ Nepravednik neka samo i dalje čini nepravdu! Okaljan neka se i dalje kalja! Pravednik neka i dalje živi pravedno! Svet neka se i dalje posvećuje!” ¹² “Evo, dolazim ubrzo i plaća moja sa mnom: naplatit ću svakom po njegovu djelu!” ¹³ “Ja sam Alfa i Omega, Prvi i Posljednji, Početak i Svršetak! ¹⁴ Blago onima koji peru svoje haljine: imat će pravo na stablo života i na vrata će smjeti u grad! ¹⁵ Vani pak ostaju psi i vračari, bludnice, ubojice i idolopoklonici i tko god ljubi i čini laž.” ¹⁶ “Ja, Isus, poslah anđela svoga posvjedočiti ovo po crkvama. Ja sam korijen i izdanak Davidov, sjajna zvijezda Danica.” ¹⁷ I Duh i Zaručnica govore: “Dođi!” I

tko ovo čuje, neka rekne: “Dođi!” Tko je žedan, neka dođe; tko hoće, neka zahvati vode života zabadava! ¹⁸ Ja svjedočim svakomu tko sluša riječi proroštva u ovoj knjizi: Tko ovomu što doda, Bog će njemu dodati zla napisana u ovoj knjizi. ¹⁹ I tko oduzme od riječi proroštva u ovoj knjizi, Bog će mu oduzeti udio na stablu života i na svetom gradu - na svemu što je napisano u ovoj knjizi. ²⁰ Svjedok za sve ovo govori: “Da, dolazim ubrzo!” Amen! Dođi, Gospodine Isuse! ²¹ Milost Gospodina Isusa sa svima!

Sveta Biblija
The Holy Bible in the Croatian language, translated
by Ivan Šarić Sarajevo

Public Domain

Language: Hrvatski (Croatian)

2019-12-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source
files dated 17 Dec 2019

814ebc92-1eb7-5ca7-a82b-7435e80342a7